

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615203880
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615203880.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci starostlivosti o maloletú F. R., nar. XX. X. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: L. R., nar. X. X. XXXX, bytom A. U., R. M. XX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695 a E. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. U., Š. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Bohuslavom Gelatkom, advokátom so sídlom v Rajci, Námestie SNP 17, o návrhu otca zníženie výživného, takto

rozhodol:

M e n í s a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 11. 2011, č. k. 7C/211/2011-71, v časti o výživnom na maloletú F. R. tak, že otec je p o v i n ý prispievať na výživu maloletej F. R., nar. XX. X. XXXX, zníženým výživným v sume 80 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky dieťaťa, počnúc od 6. 5. 2015.

Vo zvyšnej časti sa návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 6. 5. 2015, sa otec maloletej F. R. domáhal zníženia výživného na maloletú na sumu 40 eur mesačne, počnúc od 1. 5. 2015. V návrhu uviedol, že výživné bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 11. 2011, č. k. 9P/28/2011-58, v spojení s opravným uznesením zo dňa 24. 11. 2011, č. k. 9P/28/2011-65, v sume 150 eur mesačne. Pri uzatváraní rodičovskej dohody však predpokladal, že zo svojho príjmu bude schopný výživné v dohodnutej výške platiť. Od 23. 11. 2011 sa však stal nezamestnaným. V súčasnosti pracuje v obchodnej spoločnosti A. B., J.. S.. Z., na dohodu o vykonaní práce. Lepšie platené zamestnanie sa mu nájsť nedarí. Nakoľko jeho príjem je nedostačujúci, s platením výživného mu pomáha rodina, predovšetkým jeho sestra. Je nemajetný.

Matka s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila.

Právny zástupca otca navrhol podanému návrhu v celom rozsahu vyhovieť, nakoľko od predchádzajúceho rozhodnutia došlo k zmene pomerov. V čase predchádzajúceho rozhodnutia otec síce nepracoval, ale očakával istý príjem, ktorý sa mu dosiahnuť nepodarilo. Momentálne nie je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletej v doposiaľ určenej výške.

Právna zástupkyňa matky navrhla návrh otca v celom rozsahu zamietnuť. Poukázala na to, že otec nepreukázal žiadnu aktivitu ohľadne hľadania si zamestnania za účelom plnenia si vyživovacej povinnosti. Od posledného rozhodnutia došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktoré by,

naopak, odôvodňovali zvýšenie výživného. U otca je predpoklad zabezpečenia si dostatočného príjmu, čo vyplýva aj z potvrdenia o jeho príjme v obchodnej spoločnosti A., J.. S.. Z., kde jeho príjmy, spolu s náhradou cestovného, dosahovali približne 957 eur mesačne. Skončenie uvedeného pracovného pomeru dohodou nemôže byť vyhodnotený na úkor maloletého dieťaťa. Pokiaľ otec uzatvoril rodičovskú dohodu v čase, keď existovali skutočnosti, ktoré by mali vplyv na jeho schopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť, mal uvedené skutočnosti uviesť.

Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa navrhol návrh otca zamietnuť, keďže zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

Otec maloletého dieťaťa pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že zmena pomerov u neho spočíva v znížení príjmu. Keď sa zaviazal na úhradu výživného v konaní o rozvod, myslel si, že prácu zoženie, nakoľko v tom období si robil vodičské oprávnenie na skupiny C a E. V živnosti nepokračoval, nakoľko z nej plynul nedostatočný príjem. Býva sám v nájomnom byte. Za bývanie platí 107 eur mesačne, na elektrickú energiu 154 eur ročne. K ukončeniu zmluvného vzťahu z dohody o vykonaní práce v obchodnej spoločnosti A. B., J.. S.. Z.. došlo k 18. 4. 2015. V H. skončil pracovný pomer z dôvodu, že sa dozvedel, že zamestnávateľ nevypláca zamestnancom mzdu. Má dojednaný pracovný pomer so zamestnávateľom E. Q., J.. S.. Z., s výškou dojednanej mzdy 380 eur mesačne. Pokiaľ robil v obchodnej spoločnosti A. B., J.. S.. Z., dostával aj náhradu stravného, a to v hotovosti. Zálohové platby na bývanie platí podľa toho, ako má prostriedky, s úhradami mu pomáha jeho sestra. Tohto roku zaplatil výživné 2 krát po 200 eur, zvyšok platí jeho sestra, je vedená aj exekúcia na vymoženie dlžného výživného. Prácu si hľadá. Nikto ho nechcel zamestnať inak ako na dohodu. Má všeobecné strojárske vzdelanie. Obchodná spoločnosť, kde bol spoločníkom, išla do krachu, nakoľko nebol schopný zohnať prácu. S deťmi sa nestretáva. Majetok nevlastní. Od rozvodu pracoval aj v A., J.. S.. Z., v H.. Pracovný pomer v A., J.. S.. Z. skončil dohodou, nakoľko zamestnávateľ preňho nemal prácu. V A., J.. S.. Z. mu diéty vyplácané neboli. V obchodnej spoločnosti A. B., J.. S.. Z. poberal príjem približne 300 eur, a to 200 eur mzdu a 100 eur náhrady cestovného. O prácu sa informoval v Q., B.. Na súdnom pojednávaní dňa 16. 9. 2015 otec uviedol, že pokiaľ mu vyplácali prostriedky v obchodnej spoločnosti A., J.. S.. Z., nevedel rozlíšiť, aká časť pripadala na mzdu a aká na náhradu cestovného. Príjem poberal okolo 800 eur mesačne. Jazdil len do zahraničia a diéty, ktoré mu boli vyplatené, spotreboval v celom rozsahu. Z celého príjmu, ktorý poberal, dokázal ušetriť približne 100 eur mesačne. U súčasného zamestnávateľa jazdí po Slovensku a v Českej republike, kde z náhrad cestovného neušetrí žiadnu sumu.

Matka maloletého dieťaťa pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že má príjem len z pracovného pomeru. Poberala aj náhradné výživné od 1. 7. 2012 do 31. 10. 2014, od novembra 2014 už náhradné výživné nepoberá z dôvodu presiahnutia zákonom stanoveného príjmu. Pracovný pomer u D.. W. mala dojednaný na dobu určitú, následne by musela prejsť na výkon práce na živnosť, preto zmenila zamestnávateľa. Býva u rodičov v byte, spolu s deťmi. Za byt, ktorý nadobudla v rámci vyporiadania BSM, platí náklady 100 eur mesačne a 16 eur mesačne na elektriku. Byt je už v ponuke na predaj. Rodičom na bývanie osobitne neprispieva, stravujú sa spoločne. Otec platí výživné nepravidelne, v januári zaplatil 35 eur, vo februári 35 eur, v marci 35 eur, pričom sa jednalo o platby od jeho sestry, v apríli bolo zaplatené 18,50 eura od exekútora a 100 eur od otca, v máji 43 eur od exekútora. Otec sa s deťmi nestretáva, za posledný rok im nekúpil žiadne darčeky. Maloletá F. nastupuje na bilingválne gymnázium, kde budú vznikať výdavky na obedy 1,39 eura denne, školné 100 eur ročne, ZRPŠ 15 eur ročne, knihy 30 eur, cestovné 20 eur mesačne. Maloletá nosí okuliare, je zdravá, pravidelne neužíva žiadne lieky. Navštevuje základnú umeleckú školu, kde sa platí výdavok 90 eur ročne. Plnoletá dcéra je prijatá na vysokú školu do Brna, kde jej budú vznikať výdavky na internát približne 120 eur mesačne, na dopravu 40 eur mesačne. Otec kúpil maloletej gitaru, lyže, mobil, bolo to však pred viac ako rokom. Vznikajú jej aj výdavky na cestovné vo výške 10,50 eura týždenne. Na súdnom pojednávaní dňa 16. 9. 2015 matka uviedla, že na maloletú budú vznikať vyššie výdavky na učebnice vo výške 60 eur, výdavok na absolvovanie kurzu netradičných športov vo výške 20 eur. Za stomatologické ošetrenia jednorazovo v auguste vynaložila 150 eur.

Okrem výsluchu rodičov súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to potvrdeniami o príjmoch rodičov, lustráciou rodičov v databáze Sociálnej poisťovne, listinnými dôkazmi preukazujúcimi výdavky otca na bývanie, výplatnými lístkami otca, potvrdením Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dohodami o vykonaní práce uzavretými otcom, správami Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, správou Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš, ročným zúčtovaním

predavkov na daň z príjmu fyzickej osoby otca za rok 2014, zmluvou o nájme bytu, pracovnými zmluvami otca, dokladom o vklade, výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti O., J.. S.. Z., rozhodnutím L. J. školy o prijatí na štúdium, oznámením súdneho exekútora, oznámeniami zamestnávateľov otca, oznámením o hľadaní si zamestnania, potvrdením o výške výdavkov na maloletú a obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7C/21/2011 a 9P/28/2011, zistiť nasledovný skutkový stav:

Naposledy bolo o výživnom na maloletú F. R. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 11. 2011, č. k. 7C/211/2011-71, ktorým bolo manželstvo jej rodičov rozvedené. Súčasne bola schválená rodičovská dohoda, ktorou sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej F. R. sumou 150 eur mesačne a na výživu maloletej I. R. sumou 200 eur mesačne. Maloletá v tom čase bola žiačkou 5. triedy základnej školy, vznikali na ňu výdavky na stravné v školskej jedálni 20 eur mesačne, cestovné 8 eur mesačne, plavecký krúžok 10 eur ročne, tanečnú 12 eur ročne, výtvarný krúžok 2 eurá ročne. Matka bola v tom čase zamestnaná v pracovnom pomere, s priemerným čistým mesačným príjmom 1397,21 eura mesačne. Mala 2 vyživovacie povinnosti. Otec v tom čase nepoberal žiadny príjem, nakoľko ku dňu 10. 11. 2011 došlo k zrušeniu jeho živnostenského oprávnenia. Priemerný čistý mesačný príjem otca zo živnosti za predchádzajúci kalendárny rok predstavoval 126,66 eura mesačne. Mal 2 vyživovacie povinnosti.

Otec bol v období od 7. 3. 2013 do 31. 8. 2013 zamestnaný v pracovnom pomere v obchodnej spoločnosti A., J.. S.. Z... Pracovný pomer bol skončený dohodou. Priemerný čistý mesačný príjem otca u uvedeného zamestnávateľa predstavoval 361,51 eura, priemerná výška mesačných náhrad cestovného 596,66 eura. Následne otec pracoval na základe dohôd o vykonaní práce u zamestnávateľa A. B., J.. S.. Z..., a to od 2. 1. 2014 do 8. 1. 2014, od 20. 1. 2014 do 24. 1. 2014, od 4. 2. 2014 do 9. 2. 2014, od 12. 2. 2014 do 21. 2. 2014, od 22. 2. 2014 do 27. 2. 2014, od 12. 3. 2014 do 17. 3. 2014, od 18. 3. 2014 do 21. 3. 2014, od 29. 3. 2014 do 5. 4. 2014, kde mal priemerný čistý mesačný príjem 218,36 eura. Od 9. 6. 2014 do 31. 8. 2014 a následne od 13. 9. 2014 do 31. 12. 2014 a od 5. 1. 2015 do 28. 2. 2015 otec pracoval v pracovnom pomere v obchodnej spoločnosti A. B., J.. S.. Z... Priemerný čistý mesačný príjem otca z pracovného pomeru činil 179,98 eura. Následne bol otec zamestnaný v obchodnej spoločnosti A. B., J.. S.. Z.. na základe dohôd o vykonaní práce, a to od 3. 3. 2015 do 7. 3. 2015, od 13. 3. 2015 do 18. 3. 2015, od 25. 3. 2015 do 29. 3. 2015 a od 8. 4. 2015 do 18. 4. 2015, kde jeho priemerný čistý mesačný príjem činil 238,08 eura. Priemerná výška náhrad cestovného otca u uvedeného zamestnávateľa predstavovala 328,49 eura. V období od 22. 6. 2015 do 6. 7. 2015 bol otec zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce u zamestnávateľa H. B., J.. S.. Z..., kde mal čistý príjem za 11 odpracovaných dní 83,30 eura, čo pri 20-dňovom pracovnom mesiaci činí 151,45 eura mesačne. Pracovný pomer bol ukončený zo strany otca, z dôvodu, že si našiel lepšie platené miesto. Od 15. 7. 2015 je otec zamestnaný v pracovnom pomere u zamestnávateľa E. Q., J.. S.. Z..., pričom za celý odrobený mesiac august mal vyplatenú mzdu 326,78 eura a náhrady cestovného 274,66 eura. V období od 23. 11. 2011 do 18. 12. 2011 bol otec evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Výkon živnostenského podnikania ukončil ku dňu 10. 11. 2011. Je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti O., J.. S.. Z..., ktorá je t. č. v likvidácii. Má 2 vyživovacie povinnosti. Výška zálohového predpisu za užívanie bytu na základe nájmovej zmluvy, uzavretej s Mestom A. U., predstavuje 107,99 eura, od júna 2015 112,34 eura. Výška úhrad za elektriku predstavuje 154,44 eura ročne. Z oznámenia obchodnej spoločnosti U. súd zistil, že otec je evidovaný v evidencii žiadostí o zamestnanie v uvedenej obchodnej spoločnosti.

Matka maloletej bola v období od 1. 3. 2014 do 31. 3. 2015 zamestnaná v pracovnom pomere u D.. E.. R. W., H.., s priemerným čistým mesačným príjmom 538,59 eura. Od 7. 1. 2015 je zamestnaná v pracovnom pomere v obchodnej spoločnosti L. - P., J.. S.. Z..., s priemerným čistým mesačným príjmom 476,79 eura (získovaným za celý odrobený mesiac). Má 2 vyživovacie povinnosti.

Maloletá F. R. je žiačkou 1. ročníka L. gymnázia v A. E.. Podľa potvrdenia školy predstavuje výška poplatkov na školné 100 eur, na učebnice z jazykov približne 20 eur, poplatok na ZRPŠ 15 eur, na iné učebnice a pracovné zošity 15 eur, na stravné 27,80 eura mesačne, na lyžiarsky výcvik približne 150 eur, na stužkovú približne 50 eur ročne, na jazykový kurz v Angličku približne 430 eur ročne, na OŽAZ približne 40 eur.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení platnom od 1. 7. 2013, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrhu otca na zníženie výživného čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jeho čiastočnú dôvodnosť. Je potrebné uviesť, že v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom síce otec nepoberal žiaden príjem (keďže výkon živnostenského oprávnenia ukončil k 10. 11. 2011), pri uzatváraní dohody však svoje schopnosti a možnosti hodnotil z predpokladaného príjmu, ktorý očakával, nakoľko v tom čase si zabezpečoval vodičské oprávnenie na vedenie vozidiel skupiny C, E. Uvedenú skutočnosť otec tvrdil tak v konaní o rozvod manželstva ako aj v tomto konaní. Otec uvedené oprávnenie následne aj získal a od posledného rozhodnutia o výške výživného pracoval len ako vodič v nákladnej doprave. Otec síce nepracoval v pracovnom pomere resp. inom pracovnoprávnom vzťahu, nepretržite, resp. kontinuálne, pracoval však u viacerých zamestnávateľov, pričom z prehľadu jeho zamestnaní je zrejmé, že pokiaľ aj skončil pracovný pomer u jedného zamestnávateľa, v pomerne krátkej dobe sa zamestnal u iného zamestnávateľa. Z potvrdení o príjmoch otca mal súd preukázané, že z výkonu práce vodiča v nákladnej automobilovej doprave je spôsobilý dlhodobo dosahovať čistý mesačný príjem v rozpätí od 326 do 361 eur mesačne (A., J. S. Z., E. Q., J. S. Z.), z ktorého súd aj pri hodnotení schopností a možností otca vychádzal. Napriek tomu, že otec pracoval u viacerých zamestnávateľov, s rovnakým druhom práce, vyšší príjem ako 361 eur mesačne u žiadneho z nich nedosiahol. Otcom poberané cestovné náhrady, ktoré činili mesačne až 596,66 eura (A., J. S. Z.), nepredstavujú mzdu za vykonanú prácu, ale plnenie zamestnávateľa zamestnancovi v súvislosti s pracovnou cestou, najmä stravné. V dôsledku vyplatenia cestovných náhrad však zamestnanec zo mzdy už nevynaloží pri pracovnej ceste výdavok na stravu, preto súd považoval mzdu, schopnosť dosahovania ktorej otcom mal preukázané (326-361

eur), po odpočítaní výdavkov na bývanie, za disponibilný príjem pre určenie výživného. Navyše, otec uviedol, že u zamestnávateľa A., J.. S.. Z.. dokázal z celkovej výšky príjmov odložiť približne 100 eur mesačne, u aktuálneho zamestnávateľa celú sumu cestovných náhrad spotrebuje. Na základe uvedených skutočností, prihliadajúc k výške príjmu, schopnosť dosahovania ktorého otcom mal súd preukázanú, výške otcom preukázaných výdavkov na bývanie, existenciu ďalšej vyživovacej povinnosti voči plnoletej dcére, ktorá navštevuje vysokú školu, teda na ňu vznikajú vyššie výdavky ako na maloletú F., zohľadniac aj právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov, ako aj povinnosť matky podieľať sa na plnení vyživovacej povinnosti voči maloletej, súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej zníženým výživným v sume 80 eur mesačne. Hoci od posledného rozhodnutia otcovi reálne vzrástli príjmy, súd napriek tomu znížil výživné na maloletú, keďže naposledy bola výška výživného dojednaná rodičovskou dohodou, pri uzatváraní ktorej otec vychádzal z ním očakávaného príjmu, avšak počas obdobia takmer 4 rokov otec preukázal, že dlhodobo je v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať len príjem vo výške od 326 do 361 eur mesačne. V zostávajúcej časti súd návrh otca ako nedôvodný zamietol. Je nepochybné, že od posledného rozhodnutia súdu sa výdavky na maloletú F. zvýšili, a to minimálne o cestovné a školné, v schopnostiach a možnostiach otca však nie je prispievať na výživu maloletej viac ako súdom určeným výživným. Skutočnosť, že otec k hľadaniu si zamestnania nepristupuje aktívne, tvrdenú právnou zástupkyňou matky, súd preukázanú nemal. Hoci otec nebol od posledného rozhodnutia o výživnom zamestnaný nepretržite, z vykonaných listinných dôkazov mal súd preukázané, že pokiaľ aj skončil pracovný pomer, v pomerne krátkej dobe sa opätovne zamestnal, či už v pracovnom pomere alebo na základe dohody o vykonaní práce.

Počiatok platenia zníženého výživného súd určil od 6. 5. 2015, t. j. od podania návrhu, nakoľko otec netvrdil, ani nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa pre spätné zníženie výživného (navrhované v návrhu na začatie konania od 1. 5. 2015).

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal, nakoľko konanie bolo možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.